

ศึกษา แล้วต้องสะสม

‘ศิลปะล้านนา (เชียงใหม่)’

(ต่อจากฉบับเสาร์ที่แล้ว) ๒. พระญาณ

กิตติ แต่ง คัมภีร์โยชนาวินัย และ คัมภีร์โยชนา
อภิธรรม ๓. พระรัตนปัญญา แต่ง คัมภีร์ชินกาล
มาลีปกรณ์ และอื่น ๆ อีก

ในรัชสมัยของ พระเจ้าติโลกราช พระ
พุทธศาสนาใน พระราชอาณาจักรล้านนา มีความ
เจริญรุ่งเรืองมาทั้งนี้ก็เพราะพระองค์ทรงมีพระราช
ศรัทธาปลาทะในพระพุทธศาสนา ดังจะเห็นได้ว่า
กระทั่งพระนามของพระองค์ก็มีความหมายว่า
“พระราชแห่งโลกสาม” อันได้แก่ พรหมโลก
สวรรคโลก และ มนุษย์โลก ทางด้านประวัติศาสตร์
ของพระราชอาณาจักรล้านนาก็มี **ราชวงศ์** ที่ปก
ครองพระราชอาณาจักรแบ่งออกเป็น ๓ ช่วงดังนี้

๑. **ราชวงศ์มังราย** ปกครองพระราช
อาณาจักรล้านนา ระหว่างปี พ.ศ. ๑๓๗๔-๒๑๒๑ โดยมี
พระมหากษัตริย์ ๑๗ พระองค์ ดังนี้ ๑. พระมังราย
หรือ พ่อขุนเม็งรายมหาราช ๒. พระยาไชยสงคราม
๓. พระยาแสนภู ๔. พระยาคำฟู ๕. พระยาผาย ๖. พระยา
กือนา ๗. พระยาแสนเมืองมา ๘. พระยาสามฝั่งแกน
๙. พระยาติโลกราช หรือ พระเจ้าติโลกราช ๑๐. พระยา
ยอดเชียงราย ๑๑. พระยาเมืองแก้ว ๑๒. พระยาเมือง
เกษเกล้า ๑๓. พระยาขยาคำ ๑๔. พระนางจันทรามหา
๑๕. พระยาไชยเชษฐา ๑๖. พระยาเมกุจิ ๑๗. พระนาง
วิสุทธิเทวี ปกครองราชอาณาจักรระหว่างปี พ.ศ.
๒๑๒๑-๒๓๑๗ (คำว่า พระยา ในภาษาพื้นเมืองทางภาค
เหนือ หมายถึง พระมหากษัตริย์)

๒. ยุคนี้ไม่มี **ราชวงศ์** ที่แน่นอนตายตัว
เนื่องจากเป็นยุคที่ พม่า เข้ามาปกครองจึงทำให้พระ
ราชอาณาจักรล้านนากลายเป็นประเทศราช (เมือง
ขึ้น) ของพม่าเลยเป็นเหตุให้ **พระมหากษัตริย์** ในยุค
นี้มีทั้งที่เป็น พม่า และ ชาวล้านนา สลับกันไปตาม
แต่ละรัชกาลดังนี้

๑. พระยาสาธิตนครามังชอลศรีมังนรธา
ชื่อ ๒. พระยาชัยย ๓. พระยาชัยทิพ (มองกอยต่อ)

๔. เจ้าเมืองน่าน ๕. พระยาหลวงทิพเนตร ๖. พระยา
แสนหลวง ๗. เจ้าเมืองแพร่ ๘. พระยาอุปราชนังแซ
(เจ้ากรุงอังวะ) ๙. พระยาบุตรเจ้าเกตุตรา (เจ้บุตรยา) ๑๐.
พระยามังแรนร่า ๑๑. พระยาเทพสิงห์ ๑๒. พระยา
องค์คำ ๑๓. พระยาเจ้าจันทร์ (พระนามเดิมคือ เจ้าขี้หูด
อดีตเป็นพระภิกษุวัดดวงดี) ๑๔. พระยาไป๋ภัยคามิณี
๑๕. พระยาไป๋มเย่งวัน

๓. **ราชวงศ์กาวิละ** ปฐมกษัตริย์แห่ง
ราชวงศ์นี้คือ **พระเจ้ากาวิละ** ได้นำกองทัพจากเมือง
เชียงใหม่เข้ามาสมทบกับกองทัพไทย ขับไล่พม่าหลังการ
เสียกรุงครั้งที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลกมหาราช องค์ปฐมกษัตริย์แห่ง พระมหา
จักรีบรมวงศ์ ทรงทราบซึ่งในน้ำพระทัยของ **พระเจ้ากา
วิละ** จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็น **เจ้าผู้ครอง
นครเชียงใหม่** ที่กลายเป็นประเทศราชของ พระราช
อาณาจักรสยาม และทรงนับถือว่าพระเจ้ากาวิละเป็น
พระสหายสนิทที่มีความสำคัญยิ่งด้วยเหตุนี้ **ราชวงศ์
กาวิละ** จึงทำการปกครองนครเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ.
๒๓๑๗-๒๔๘๒ ก็สิ้นสุดราชวงศ์ทั้งนี้เนื่องจากนคร
เชียงใหม่ถูกลดฐานะจากเมืองประเทศราชเป็น จังหวัด
เชียงใหม่ แทนหลังจากที่การเสด็จถึงแก่พิราลัยของ
พลตรีเจ้าแก้ววันวรี เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์สุดท้าย

อนุสาวรีย์ พระนางจามเทวี ปฐม
กษัตริย์แห่งเมืองหริภุญไชยและเป็นผู้สร้าง
วัดมหาวัน

ท้าย พร้อมกับเป็นกษัตริย์แห่งราชวงศ์กาวิละ องค์สุดท้าย เช่นกันโดยลำดับกษัตริย์แห่งราชวงศ์กาวิละมี ๙ รัชกาลดังนี้

๑. พระเจ้ากาวิละ ๒. พระเจ้าธรรมลังกา ๓. พระเจ้าคำมื่น ๔. พระเจ้าพุทธวงศ์ ๕. พระเจ้ามโหตรประเทศ ๖. พระเจ้ากาวิโลรสสุริยวงศ์ (พระเจ้ามหาชีวิตอ้าว) ๗. พระเจ้าอินทรวชิยานนท์ ๘. พระเจ้าอินทวโรรสสุริยวงศ์ ๙. พลตรีเจ้าแก้วนารัฐ

สำหรับประวัติศาสตร์ของพระราชอาณาจักรล้านนาโดยสังเขปนั้น หากนับย้อนอดีตไปในสมัยก่อนประวัติศาสตร์จะพบว่า ดินแดนของพระราชอาณาจักรล้านนาเคยมีมนุษย์อาศัยอยู่ก่อนแล้วตั้งแต่ ยุคหินเก่า ยุคหินกลาง และ ยุคหินใหม่ กระทั่งถึง ยุคโลหะ หรือ ยุคสำริด ซึ่งตามลำดับจากหลักฐานทางโบราณคดีที่ปรากฏพบว่า มนุษย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เหล่านี้อาศัยอยู่ตามลุ่มน้ำและถ้ำตลอดทั้งตามที่ราบลอนลูกคลื่น รวมทั้งที่ราบริมแม่น้ำในเขตจังหวัดต่าง ๆ เช่น แม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน

วัดมหาวัน ที่ประจันตคาม
พระพุทธรูปปางสมาธิ หรือ พระรอด

พระพุทธรูปปางสมาธิ

พระรอดพิมพ์ใหญ่วัดมหาวัน

แพร์ และ น่าน โดยมีมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เหล่านี้ก็มีวิวัฒนาการ ทางเทคโนโลยีคือรู้จักการทำ เครื่องไม้เครื่องมือด้วย หินกระเทาะ และ หินขัด รวมถึง เครื่องประดับ ที่ทำจาก หิน และ แก้วที่มีค่า อีกทั้งการทำ เครื่องปั้นดินเผา ให้เป็นภาชนะต่าง ๆ รวมไปถึงพิธีกรรม การฝังศพ การกลีกรวมปลุกข้าว ที่เก่าแก่ที่สุดในภูมิภาครวมถึงการรู้จักปลุกพืชพันธุ์

ธัญญาหารต่าง ๆ อีกด้วย

ต่อมาเมื่อเข้าสู่ สมัยประวัติศาสตร์ เรื่องราวการก่อสร้างบ้านแปลงเมืองนั้นปัจจุบันยังไม่สามารถกำหนดได้ว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใดเนื่องจากการสืบค้นที่มาของข้อมูลเพื่อสันนิษฐานนั้นมักจะได้มาจากการศึกษาตามตำนาน หรือนิทานพื้นบ้านที่คนในสมัยก่อนเล่าสืบต่อกันมา กลายเป็นนิทานปรัมปราหรือตำนาน

โบราณที่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเช่น ตำรานานจามเทววงศ์ หรือ พงศาวดารทริภุญไชย และ ตำรานานชินกาลมาลีปกรณ์ พร้อม ตำรานามูลศาสนา เป็นต้น

โดยจากหลักฐานเรื่องราวและตำนานต่าง ๆ ดังกล่าวนี ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสถาปนา พระพุทธศาสนา และ กำเนิด ความ

วัดจามเทวี

แผนที่จังหวัดลำพูน

เป็นมาของบ้านเมืองด้วยการเล่าย้อนประวัติศาสตร์ของราชอาณาจักรล้านนาและผู้นำของอาณาจักร ย้อนหลังไปร่วมสมัยกับสมัยพุทธกาลพร้อมกับโยงเรื่องราวการเสด็จมาของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ก็ไม่อาจหาหลักฐานของที่ตั้ง เมืองโบราณ ร่วมสมัยกับ สมัยพุทธกาล

มาขึ้นย่นได้ ส่วนหลักฐาน การก่อสร้างบ้านเมือง มาปรากฏชัดเจนเมื่อประมาณ พุทธศตวรรษที่ ๑๙ คือ ในสมัย พระนางจามเทวี ทรงปกครองอาณาจักรทริภุญไชยดังที่ปรากฏเรื่องราวใน ตำรานานจามเทววงศ์

ซึ่งในสมัยนั้นแม้ว่าสภาพภูมิศาสตร์ของทางภาคเหนือ จะเป็นเทือกเขาที่สลับซับซ้อนจำนวนมากแต่ก็มีที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขา และมีน้ำไหลผ่านทำให้พื้นที่ที่ราบเหล่านี้มีความอุดมสมบูรณ์ จึงทำให้มีผู้คนเข้าไปอาศัยตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ หรือสมัยก่อนประวัติศาสตร์ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นกระทั่งถึง พุทธศตวรรษที่ ๑๙ จึงได้มีการค้นพบว่ามี กลุ่มบ้านเมืองกลุ่มขุนชน เกิดขึ้นมาก่อนแล้วแม้จะอยู่กันแบบกระจัดกระจายตามที่ราบลุ่มแม่น้ำสายต่าง ๆ จึงก่อให้เกิดเป็นสังคมเมืองแคว้นแคว้นเล็ก ๆ และแต่ละแคว้นก็มีความเป็นอิสระ ตลอดจนมีความสัมพันธ์ในลักษณะเครือญาติรวมถึงการค้าขาย โดยในสมัยนั้น (พุทธศตวรรษที่ ๑) มีอาณาจักรที่สำคัญดังนี้

๑. อาณาจักรทริภุญไชย เป็นกลุ่มบ้านเมืองที่ตั้งอยู่ในเขตที่ราบลุ่มของ แม่น้ำอิง โดยมี เมืองทริภุญไชย (จังหวัดลำพูนในปัจจุบัน) เป็น ศูนย์กลางของอาณาจักร และที่ราบลุ่ม แม่น้ำวัง ซึ่งมีเมือง เขลางค์นคร (จังหวัดลำปางในปัจจุบัน) เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรในฐานะเมืองลูกรองลงมา นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานเมืองโบราณที่ปรากฏอยู่รายรอบอาณาจักรทริภุญไชย เช่น เวียงมโน (ปัจจุบันอยู่ในเขตตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่) และ เวียงเกาะ (ปัจจุบันอยู่ที่ตำบลบ้านสองแคว อำเภอยางทอง จังหวัดเชียงใหม่) นอกจากนี้โบราณสถานดังกล่าวแล้วยังมีการค้นพบ โบราณวัตถุสมัยทริภุญไชย ตามสถานที่หลายแห่ง เช่นที่ เขินคอบสุเทพ ถ้ำฤๅษี วัดคอบคำ บริเวณกลางป่าในเขตตำบลสันป่า อำเภอมะริบ และ โบราณสถาน เวียงกมคาม เขตอำเภอสวรรค จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจากหลักฐานดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า อาณาจักรทริภุญไชยเป็นอาณาจักรที่นอกจากยิ่งใหญ่แล้วยังมี ความเจริญที่สุด ในสมัยนั้นอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่าเป็นแหล่งกำเนิด พระรอดวัดมเหยง พระคงลำพูน พระเมืงลำพูน อันลือลั่นและราคาแพง (อ่านต่อฉบับหน้า...ภาพประกอบจากหนังสือ ๑๓๓๖ ของ พิศาล เศษะวิภาค).